

Nr 38.

Av herr **Sten**, om utredning angående yrkesundervisning och fortbildning för skogsbygdernas ungdom.

Av de betydelsefulla samhällseliga åtgärder, vilka vidtagits i syfte att bereda landets ungdom bättre och mera mångsidiga utbildningsmöjligheter på såväl teoretiska som praktiska områden har skogsbygdernas ungdom i beklagligt ringa omfattning blivit delaktig. Denna ungdom är på grund av att den tillhör en av de befolkningsgrupper, som lever under de mest knappa ekonomiska förhållanden, så gott som helt utestängd från levnadsbanor, som kräva högre teoretisk utbildning. En den mest framträdande brist är emellertid att ungdomen inom skogsbruket saknar möjlighet till yrkesutbildning. Den mycket begränsade undervisning, som beträffande skogshanteringen meddelas vid lantmanna- och folkhögskolor, når endast i ringa omfattning skogsbruksnäringens unga arbetare. Ganska utbredd är också den felaktiga föreställningen, att när det gäller skogsarbete erfordras ingen som helst utbildning.

Med hänsyn till den betydelsefulla plats skogshanteringen intar bland landets förvärvskällor synes det angeläget, att de unga arbetare, som skola stanna och ha sin framtida sysselsättning inom denna näringsgren, erhålla en planmässig yrkesutbildning för de mångskiftande uppgifter, vilka numera möta skogsbruksnäringens folk. Genom de värdefulla insikter och färdigheter, som skogsbygdsungdomen härigenom skulle erhålla, vinnes också detta, att arbetet för utövaren får mening och innehåll, varigenom trivseln inom sysselsättningen främjas på ett annat sätt än vad nu är fallet. Det egendomliga förhållandet att de egentliga skogsarbetande i anmärkningsvärt ringa utsträckning kunna vinna befordran till även lägre tjänsteställningar inom skogshanteringen skulle också genom yrkesutbildning på detta område undergå en naturlig förändring. En av de nödvändigaste förutsättningar för att värdefulla statliga åtgärder till förbättrande av jordbruks- och skogsbruksbefolkningens levnadsvillkor skola nå avsett syfte torde bestå i bättre tillgodoseende av utbildningsbehovet för ungdomen inom dessa folkgrupper.

Det är emellertid inte endast på den ungdom, som skall ha sin framtida verksamhet inom skogsbruksnäringen, här berörda yrkesutbildning skulle taga sikte. Inom betydande områden av skogsbygderna har nämligen den snabba folkökningen medfört, att endast under de gynnsammaste konjunkturförhållanden dessa bygders ungdom kan beredas arbetstillfällen i något så när behövlig omfattning. Vid inträffad försämring på trähanteringsområde och genom en begynnande rationalisering även beträffande skogs-

arbetet blir ett betydande antal arbetande, särskilt då de yngre, ställda utan möjlighet att själva försörja sig. En ändamålsenlig yrkesutbildning, som skickliggör denna ungdom för andra verksamhetsgrenar, till vilka den kan flytta över, torde då vara en åtgärd, som bäst är ägnad att avhjälpa svårigheterna.

Behöfligt är också att med en planmässig yrkesutbildning för såväl den ungdom, som skall söka sin framtida utkomst inom skogsbruket, som för den, vilken måste komma att övergå till andra verksamhetsgrenar, förenas en vidgad allmän medborgarundervisning, vilken gör de unga bättre rustade att möta mångfalden av samhällliga uppgifter.

Ehuru såväl landsting som kommuner äro fullt medvetna om nödvändigheten av en praktisk och även allmän ungdomsutbildning, som skogsbygden med dess särartade näringsförhållanden behöver för sina unga, hindra dock ekonomiska svårigheter dessa institutioner att lösa denna fråga. Att enskilda företag skulle kunna åstadkomma något av större betydelse härutinnan torde ej heller vara att förvänta, även om en viss förståelse och medverkan, åtminstone i vad det gäller yrkesutbildningen, torde kunna förutsättas.

Det synes därför nödvändigt, att staten, vilken i övrigt sörjer för undervisnings- och utbildningsväsendet, även hjälper skogsbygdens ungdom, som lever under de tyngsta och mest ogynnsamma förhållanden, till en ändamålsenlig yrkesundervisning och ungdomsfortbildning.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om yrkesundervisning och fortbildning för skogsbygdernas ungdom.

Stockholm den 19 januari 1938.

H. Sten.